

**NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM
HADTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA**

Vedó Attila r. őrnagy

**A Magyar Királyi Csendőrség
szervezetének és szolgálatának szabályozása
1881-1945.**

című doktori (PhD) értekezés szerzői ismertetője

Témavezető:

Dr. Parádi József ny. hőr. ezredes, CSc.

BUDAPEST, 2021

1. A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

A Magyar Királyi Csendőrséghez története és tevékenysége már többször és több szemszögből vizsgálva feldolgozásra került, melyeket nem egyszer világnézeti vagy emocionális vélemények, preconcepciók, és elfogultság hatnak át. E véleménykülönbségek egészen a testület létrehozásának céljáig és alapvető rendeltetéséig eltérnek egymástól. A csendőrség megítélésben 1945. után beállt negatív változásokért egyrészt a történelmi tényeket manipulatív módon kezelő pártállami vezetés, másrészt a testület történetét objektív módon feldolgozni kívánók elhallgattatása idézte elő. Amit a csendőrségről több mint négy évtizeden át „gondolni kellett”, az napjainkig meghatározza a testülettel kapcsolatos immár szabad gondolatokat. A történelmi feldolgozások egy része kifejezetten arra koncentrál, amit a testület fennállásának utolsó éveiben harcoló alakulatként, vagy a magyar zsidóság szégyenletes deportálása során tett¹ és figyelmen kívül hagyja azt a fél évszázados szolgálatot, amit a Magyar Királyi Csendőrség az ország közbiztonsága, határbiztonsága, és polgári fejlődése érdekében kifejtett.

A történelmi tényekre sokkal inkább támaszkodó, mind negatív, mind pozitív előítéletektől mentes testülettörténelmi feldolgozások a csendőrség felállítását, alapvető működését, illetve egyes speciális feladatait (mint a tábori vagy a határszéli csendőrség) vizsgálják, más szolgálati tevékenységeket azonban nem érintenek a teljesség igényével. Kutatásom egyik fő célja – a testület megítélésével kapcsolatos ellentmondások feloldásán túl – ezek feltárása volt, mely során a korábbi kutatásokkal már érintett testületi feladatok és tevékenységek ismeretanyagának kiegészítésére, és a kevésbé feltárt területek fejlődéstörténetének összefoglalására törekedtem a szervezeti fejlődés és a szabályozás oldaláról.

A Magyar Királyi Csendőrség történetének a kutatás tárgyát képező speciális szempontrendszer szerinti feldolgozására, a történelmi tények, tendenciák, események és összefüggések feltárására objektív történelemszemlélettel törekedtem. A disszertáció jellegéből adódóan a következtetések levonását mégsem hagyhattam meg az olvasónak, azonban az elért tudományos eredmények összefoglalása során is a tényszerűséget tekintettem a legfőbb szempontnak.

¹ „A m. kár. csendőrség a múlt népellenes kormányait feltétlen engedelmisséggel kiszolgálta, a magyar demokratikus mozgalmakat kíméletlen eszközökkel megsemmisíteni törekedett és a magyar parasztság és a magyar munkásság ellen megszámlálhatatlan erőszakosságot követett el, ezért a magyar nép egységes ítéletének végrehajtásaképpen, az ideiglenes nemzeti kormány megállapítja a csendőrségnek, mint testületnek a felelősségét és intézményét megszünteti, szervezetét feloszlatja.” – 1.690/1945. (V.7.) ME r. a csendőrség feloszlatásáról és az államrendőrség megszervezéséről. *Magyarországi Rendeletek Tára*, LXXIX. évf. (1945) 1. füzet 131-133.p.1. §. (1)

A kutatással érintett időszak a Magyar Királyi Csendőrség történeti előzményeitől és országos megszervezésétől a testület 1945-ös megszüntetéséig terjed. Ennek során elsősorban a testületnek a szuverén magyar állam keretei között, békeidőben kifejtett közbiztonsági tevékenysége szabályrendszerét, és ehhez kapcsolódó szervezeti változásait vizsgálom. Kutatásom célja nem a csendőrség tevékenységének történeti értékelése, hanem a testület fejlődését befolyásoló (jog)szabályrendszerből eredő működési mechanizmusok elemzése. Ebből kifolyólag konkrét események, tevékenységek, és személyek csak annyiban kerülnek bemutatásra, amennyiben az a vizsgált témához illeszkedően szükséges. A téma feldolgozásának e lehatárolását, kereteinek meghatározását éppen az objektív szempontrendszerű vizsgálat okán tartom fontosnak, hiszen a szubjektív értékítéletek többsége éppen az egyes történelmi eseményekhez és személyekhez kötődik.

Fontosnak tartom kiemelni továbbá, hogy a Magyarország 1944. március 19-ei német megszállását követő időszakot szintén csak szervezeti és szabályozási szempontból vizsgálom. A testület háborús időszakokban kifejtett tevékenységet kizárólag a hátország közbiztonsági helyzetére vagy a szervezeti felépítésre (pl. tábori, légi, stb. csendőrség megszervezése) gyakorolt hatásainak szemszögéből elemzem.

A testület általános megbélyegzését és a legtöbb negatív közhiedelmet kiváltó tevékenységét, vagyis a magyarországi zsidók deportálásában történő közreműködést disszertációm nem tárgyalja, hiszen fő célja éppen e számos feldolgozással érintett szomorú témán kívüli működés feltárása.

A magyarországi tanácsköztársaság időszakát és a Magyar Királyi Csendőrség első megszüntetésétől² a két világháború közötti újjászervezéséig terjedő periódust szintén csak szervezeti és szabályozási hatásai mértékében vizsgálom.

Kutatásom során – témaválasztási indokimra is figyelemmel – egyrészt azt vizsgáltam, hogy milyen céllal és milyen körülmények között hozták létre, illetve szervezték meg országosan a Magyar Királyi Csendőrséget. A testülettel kapcsolatos irodalom egy része kifejezetten elnyomó, megtorló, vagy bizonyos társadalmi csoportok ellen irányuló célzatot sugall már a csendőrség létrehozásának körülményei kapcsán is. Ezzel szemben úgy a korabeli szakirodalom, mint a jelenkor objektív szemléletű feldolgozásai és kutatási eredményei egy hatékonyan működő, valós közbiztonsági igényre reagálva létrehozott és fejlesztett, számos hasznosítható értéket felmutató testületet jelenítenek meg. Kutatásom ezt az ellentmondást oldja fel a szervezetrendszer és a működés szabályzati kereteinek vizsgálata által, mely során kiemelt hangsúlyt kaptak a Magyar Királyi Csendőrség fejlődését befolyásoló társadalmi és

² 1/1919. (III. 26.) BN. r. Vörös Őrség felállítása *Belügyi Közlöny* XXIV. évf. (1919) 18. sz. 719-720.p

technológiai változások. A testületre vonatkozóan a társadalmi és technológia feltételek tükrében vizsgált összefoglaló mű még nem született, így kutatásom több nem – vagy csak érintőlegesen – kutatott részterületet is érinthetett.

Kutatásom másik fő fókuszja, hogy az egyes speciális szakismeretet igénylő szolgálati tevékenységek (pl. bűnügyi vagy baleseti helyszínelés, határforgalom-ellenőrzés, vízirendészet, stb.) megjelenése vagy felértékelődése milyen szervezetfejlesztési irányokba befolyásolták a testületet, illetve milyen volt ezek hatása a szervezet egészére nézve.

A testületi hatékonyság vizsgálata szintén kutatásom részét képezi, azonban ezt nem (csak) a felderítési eredményesség statisztikai mutatóin keresztül vizsgálom, hanem elsősorban költséghatékonysági, anyagi-technikai ellátottsági, és szervezési oldalról.

A testület személyi állományával kapcsolatban – a csendőrség egészéhez hasonlóan – szintén megoszlanak a vélemények. Míg a korabeli szakirodalom egy professzionális, elhivatott, és gondosan kiválasztott személyi állomány képét rajzolja ki, addig az 1945. után – és akár napjainkban is – a csendőrökről festett kép enyhén szólva is kedvezőtlen. Az adott korszakhoz vagy politikai nézethez igazodóan kegyetlen, elnyomó, erkölcstelen, vagy éppen ügyetlen csendőr alakja merőben szemben áll a kortársak és az objektív szemléletű kutatók megállapításaival. Kutatásom e témában nem konkrét személyek életútját, hanem az egyes állománycsoportoknak, mint a szervezeti működés integráns részeinek kiválasztását, felkészítését, szolgálati feladatait, valamint specializálódását vizsgálja.

2. KUTATÁSI HIPOTÉZISEK

1. A Magyar Királyi Csendőrséget valós közbiztonsági igényre reagálva hozták létre és működése során képes volt hatékonyan megfelelni a változó társadalmi és technológiai kihívásoknak.

Ennek keretében azt vizsgálom, hogy a testület milyen szervezeti megoldásokkal és szolgálati metodikával hajtotta végre feladatait. Ehhez szükséges tisztázni a csendőrségi testület eredetét, katonailag szervezett centralizált közbiztonsági őrtestületi jellegének sajátosságait, valamint a polgári őrtestületektől eltérő kompetenciáit. A testület kapcsolatát a haderőhöz és a közigazgatási hatóságokhoz, valamint jogi szabályozottságát (jogi meghatározottság és szabályzatok) szintén vizsgálom.

Hipotézisemben azt is feltételezem, hogy a testület fennállása alatt bekövetkezett jelentős társadalmi, gazdasági és technológiai változások tartósan nem hatottak negatívan az eredményességre. A testület képes volt megfelelni a telekommunikáció, a vasúti, közúti, vízi

és légi közlekedés fejlődéséből adódó kihívásoknak, melyet a feladathoz igazodó speciális szervezeti elemek létrehozásával valósított meg.

2. A testület eredményeinek elérését elsősorban a humán viszonyok tették lehetővé. Ennek keretében megvizsgálom a személyi állomány kiválasztási, képzési és továbbképzési rendszerét, valamint a testületi kultúrából adódó erkölcsi és etikai szabályok érvényesülését (viselkedés szolgálaton kívül, nősülés, jelentkezők környezettanulmánya, stb.). Az egyes speciális csendőrségi szolgálatok kiválasztási szempontrendszerét, valamint a személyi állomány járandóságait külön is vizsgálom.

3. A testület működésének napjainkban is hasznosítható tapasztalatai vannak. A testület megítélése napjainkban is differenciált és nem mentes preconcepcióktól. Kutatásommal egy objektív történelemszemléletű művet kívánok létrehozni, melyet sem politikai befolyás, sem a testülettel kapcsolatos hagyományos tévhitrendszer nem terhel. Ennek során a csendőrség megítélése és valós eredményessége közötti diszharmoniót is vizsgálom, melynek azonban kizárólag a békeidőben, közbiztonsági örtestületként kifejtett tevékenység képezi részét. Hipotézisemben feltételezem, hogy a Magyar Királyi Csendőrség szervezési és működési elvei közül számos napjainkban is hasznosítható a rendfenntartó szervezetek tevékenységében.

3. KUTATÁSI CÉLOK ÉS MÓDSZEREK

A kutatás kezdetén végzett előzetes forráselemzés során levont következtetéseim alapján azt a célt tűztem ki magam elé, hogy egy kvalitatív, kisebb részben kvantitatív, rendszerező jellegű kutatást végezzek el, amely a Magyar Királyi Csendőrség, mint szervezet fejlődésének történeti áttekintésén keresztül feltárja a szervezeti keretek, végrehajtott tevékenységek, a végrehajtó személyi állomány, valamint az anyagi-technikai biztosítás közötti viszonyrendszert. Ennek során – a tudományos problémaként megfogalmazott kérdéskörök mentén – célom volt a testület működését befolyásoló jogszabályi környezet és ebből eredő belső szabályzatok részletes elemzése, majd ebből testületi működési mechanizmusok levezetése. A testület eredetének és magyarországi létrehozásának vizsgálatával, valamint országos megszervezése körülményeinek elemzésével a jelentkező valós közbiztonsági igényt, míg a csendőrség közigazgatáshoz és haderőhöz fűződő kapcsolatrendszerének bemutatásával az államapparátus szerves részeként betöltött szerepét kívánom feltárni. A szervezeti felépítés és működési mechanizmusok elemzése során külön

vizsgálom a gazdaságkezelési tevékenységet és a rendelkezésre álló költségvetési források alakulását is, mint a működés elemi feltételeit.

A személyi állományt érintően a kiválasztás és felkészítés rendszerén túl külön vizsgálom a megvalósított szolgálati tevékenységek megelőző jellegét, a hivatás által kínált életpálya sajátosságait, valamint az erkölcsi értékek megjelenését.

A kutatás során megszerzett új ismeretek napjaink rendvédelmi szerveinek jövőbeli fejlesztésére vonatkozó alternatív megoldási javaslatokkal szolgálhatnak, és alapját képezhetik további tudományos kutatásoknak.

Általános stratégiai célom a testület történetének áttekintésén túl a szervezeti változások rendszerszemléletű, de kiemelten a személyi állomány szemszögéből történő vizsgálata, melynek eredményei felhasználhatók lehetnek a fegyveres közszolgálatra jelentkezők kiválasztási, felkészítési, és megtartási rendszerének fejlesztése során is.

További általános célként fogalmaztam meg annak elemzését, hogy a társadalmi, gazdasági és technológiai változásokra milyen szervezeti reakciókat adott a testület, valamint ezek miként járultak hozzá az eredményesség fenntartásához. A vizsgált korszakban napjaink viszonyaihoz képest ritkábban jelentkező, de jelentős változások következtek be a híradástechnikai és közlekedési eszközök fejlődéséből adódóan. Tekintettel a technikai fejlődés felgyorsult ütemére napjaink rendvédelmi szerveinek is hasonló problémákkal kell megküzdeniük.

Személyes célom kutatásom eredményeinek a továbbiakban hasznosítható formában történő disszeminálása, valamint azok felhasználhatóvá tétele a rendészeti tisztképzés során végzett oktatási tevékenységemben is.

A kutatási téma jellegéből adódóan az általam végrehajtott főleg kvalitatív jellegű kutatás során folyamatosan törekedtem a téma interdiszciplináris módon történő megközelítésre, tekintettel a hadtudomány és más társadalomtudományok, különösen az állam és jogtudomány között fennálló kapcsolatra.

A releváns nemzetközi és hazai szakirodalom, jogszabályok, belső szabályzatok, a több levéltár anyagai, valamint egyéb dokumentumok tanulmányozása és feldolgozása során analízis és szintézis alkalmazásával a kutatási téma egészét elméleti és gyakorlati síkokra bontottam, majd az így kapott részismereteket egységes egészzé kapcsoltam össze. Induktív és deduktív módon az egyes adatokból, eredményekből általános törvényszerűségeket fogalmaztam meg, illetve általános megállapításokból egyedi következtetéseket vontam le. A kutatás a társadalomtudományokon belül a hadtudomány tudományágba sorolható. A választott kutatási téma interdiszciplináris jellegű, azaz számos ponton szervesen

kapcsolódik más tudományágakhoz. A kutatás az elemzett jogszabályi környezetre tekintettel a normatív tudományokhoz, míg a vizsgált testület tevékenységeire, mint tényadatokra tekintettel az empirikus tudományokhoz kapcsolódik. Kapcsolódó tudományág az állam és jogtudomány, valamint ennek részeként a rendészettudomány, mivel az értekezés a testület közigazgatási kapcsolódásainak vizsgálata mellett nagy hangsúlyt fektet a jogszabályi környezet elemzésére is. Mivel a vizsgált testület fő tevékenységét a jogellenes cselekmények megelőzése, megszakítása, valamint az elkövetők elfogása terén fejtette ki, további kapcsolódási pontot jelentenek a kriminológia és a kriminalisztika ténytudományaival való összefüggései.³

Mindezekkel együtt azonban disszertációm történelmi mű, így leginkább a hadtörténethez – mint a hadtudomány és a történettudomány kapcsolódási pontjához –, a magyar állam történetéhez, valamint a jogtörténethez kapcsolódik, illetve ezek határterületén helyezkedik el.

4. AZ ELVÉGZETT VIZSGÁLAT TÖMÖR LEÍRÁSA FEJEZETENKÉNT

Disszertációm *bevezető részében* a kutatásommal összefüggő tudományos problémát, témaválasztásom indokolását, a kutatás céljait és módszereit, valamint kutatási hipotéziseimet mutatom be. A bevezető részhez szervesen kapcsolódik a vizsgált téma legfontosabb kutatási eredményeit bemutató historiográfia is, amely a forrás- és irodalomjegyzékkel együtt a Magyar Királyi Csendőrség történetének a vizsgált téma szempontjából releváns csaknem teljes forrásbázisát feltárja.

A disszertáció a csendőrség eredetét és kezdeti fejlődéstörténetét, európai elterjedésének elsősorban korabeli forrásokra támaszkodó vázlatát, valamint magyarországi előzményeit és létrehozását vizsgáló *első fejezettel* folytatódik, melyben külön hangsúlyt kapott az európai közbiztonsági rendszerek bemutatása.

A *második fejezet* a testület szervezeti felépítését, humán viszonyait, valamint a működéshez szükséges feltételek biztosításának rendszerét vizsgáló második fejezettel folytatódik, melyben a személyi állomány kiválasztási, felkészítési, és illetmény-rendszerét, valamint a testület rendelkezésére álló releváns költségvetési források alakulását vizsgálom. Ennek részeként részletesen feltárássra kerül a gazdasági szakszolgálat felépítése és működése.

³ BORBÍRÓ Andrea – GÖNCZÖL Katalin – KEREZSI Klára – LÉVAY Miklós (szerk.): *Kriminológia*, Budapest, 2016., Wolters Kluwer, 1031.p. - 52-53.p. ; GÖNCZÖL Katalin – KEREZSI Klára – KORINEK László – LÉVAY Miklós (szerk.): *Kriminológia-Szakkriminológia*. Budapest, 2006., Complex Kiadó és Üzleti Tartalomszolgáltató Kft., 708.p. - 25-31.p.

A harmadik fejezetben a testület részletes szervezeti fejlődése kerül bemutatásra. Ennek során öt alfejezetben az általánostól a speciális felé haladva bemutatásra kerülnek az egyes speciális szolgálati tevékenységek részben megszervezésük sorrendjében, részben azonban a testület meghatározó tevékenységtípusai és a szervezetfejlődést befolyásoló tényezők szerint. Ennek megfelelően a közbiztonsági és a bűnügyi szolgálati tevékenységek prioritizált kezelése mellett a különleges csendőrségi szolgálati tevékenységek egyrészt a testület katonailag szervezett közbiztonsági őrtestületi jellegéből adódó, másrészt a technikai fejlődés okán bekövetkezett szervezetfejlesztések szempontjai szerint kerültek csoportosításra.

Az utolsó fejezetben összegeztem az általam feltárt tudományos eredményeket, valamint javaslatokat tettem azok felhasználási lehetőségeire az általános rendőrségi feladatokat ellátó szerv normatív szabályozásának fejlesztése, illetve a rendészeti felsőoktatásban történő hasznosítás vonatkozásában.

A kutatásom során feltárt összefüggések rendszerszemléletű bemutatásának és áttekinthetőségének érdekében 21 melléklet egészíti ki a disszertációt.

5. ÖSSZEGZETT KÖVETKEZTETÉSEK

Kutatásom során nemcsak a Magyar Királyi Csendőrség, mint testület fejlődését vizsgáltam, hanem az adott korszak társadalmi, technológiai, politikai változásainak tükrében elemeztem a szervezeti struktúra reakcióit e változó körülményekre. A dualista berendezkedésű magyar állam közigazgatásába illeszkedő, a mainál háromszor nagyobb államterületen tevékenykedő testület napi problémái természetesen eltértek a két világháború közötti időszak közbiztonsági kihívásaitól, azonban számos kapcsolódási pont is felfedezhető a csendőrség szervezési és működési elvei alapján. Az aktuális alkotmányos és gazdasági viszonyokon átívelő szervezeti megoldások törvényszerűségeit véleményem szerint a következő gondolatokban lehet összefoglalni:

A testület létrehozásának körülményeit és az ahhoz vezető társadalmi folyamatokat elemezve megállapítható, hogy a Magyar Királyi Csendőrség országos megszervezése a magyar állam polgári fejlődésének alapvető feltételét, a szilárd közrendet és közbiztonságot (közcsendet és közbátorságot) teremtette meg. Felállítását éppen e tényező hiánya tette szükségessé, melyet politikai nézetektől függetlenül – eltérő szervezeti keretek között bár – de az egész magyar társadalom kívánt. Ennek megvalósítójaként a központosított közbiztonsági őrtestület-típusok közül egyrészt gazdasági/gazdaságossági szempontok, másrészt tekintélyes múltra visszatekintő kedvező nemzetközi tapasztalatok okán esett a

kormányzat választása a csendőrségre, mint katonailag szervezett fegyveres közbiztonsági örtestületre. A testület létrehozása tehát nemcsak a polgári fejlődés szempontjából volt jelentős lépés, de a magyar közbiztonsági rendszer modellváltását és a nyugat-európai államokhoz történő felzárkózását is jelentette.

A testület fejlődésében a későbbiekben is *valós társadalmi és technológia kihívások* játszottak szerepet, melyekre a speciális csendőrségi szolgálatok megjelenése a legjobb példa. A fejlődő szervezet már meglévő szervezeti elemekből, jól bevált parancsnoki szintekkel, hagyományait és katonai szervezettségét megőrizve reagált a jelentkező kihívásokra. Kutatásom során arra a következtetésre jutottam, hogy a testület „militánsága” sokkal több előnnyel járt a belső viszonyokra és a megvalósított tevékenységekre, mint amennyi nehézséget vagy hátrányt okozott. Ez különösen a napjainkban visszatérően megerősödő demilitarizálási törekvések fényében érdekes. Az általam elemzett tények és folyamatok alapján éppen ez, a napjainkban egyre inkább negatív kicsengéssel felruházni szándékozott *militánság*⁴ volt a Magyar Királyi Csendőrségre egyik nagy erénye, amely hozzásegítette a változó körülményekhez történő alkalmazkodáshoz, de kiszámíthatóságot, stabilitást, értékeket és hagyományt is adott a testületnek.

A csendőrség másik fontos értékének tartom a szervezeti szintek állandóságát, vagyis azt, hogy – egyes parancsnoki szintek megjelenésétől és eltűnésétől eltekintve – a szervezet működését nem kellett „újratanulni” a testületi tagoknak. E napjaink gyakori szervezetfejlesztései és átszervezései kapcsán felmerülő probléma a Magyar Királyi Csendőrséget nem nyomasztotta, így energiáit alapfeladatai teljesítésére fordíthatta.

Ehhez kapcsolódóan fontos kiemelni, hogy a testület a *megelőzésnek* köszönhette eredményességét. A szolgálati tevékenységek döntő többségét a rendszeresség és váratlanság ötvözésével, annak az egyszerű elvnek a figyelembe vételével szervezték meg, hogy a csendőr – a földön, vízen, levegőben, vagy az éter hullámain – bárhol és bármikor megjelenhet. Ez merőben ellentmond a testület megtorló, elnyomó jellegével kapcsolatos véleményeknek. A testület személyi állományára jellemző alapos hely- és személyismeret szintén fontos szerepet játszott a generális prevencióban.

A testület működését a magyar állam gondosan tervezett, de alapvetően szűk *költségvetési forrásokkal* támogatta. Ezeknek a forrásoknak az alakulása azonban nem gyakorolt – sem pozitív, sem negatív – tartós hatást az alapfeladatok ellátására. A Magyar Királyi Csendőrség

⁴ Ez alatt természetesen nem a katonai cselekményekre való képességet kell érteni, hiszen a testület nem a külső ellenséggel történő fegyveres harc megvívására jött létre. A testület e vonásának köszönhetően a katonai szervezettséget igénylő feladatok (pl.: határőrizeti, tábori csendőri, karhatalmi, stb.) eredményes végrehajtása mellett képes volt hatékony nevelő tevékenységet is kifejteni személyi állományára vonatkozóan.

fenntartása az elemzett adatok fényében általánosságban gazdaságosabb volt, mint az állami rendőrségeké, amihez a testületen belüli anyagi-technikai ellátási rendszer nagyban hozzájárult. A szigorú elszámolási és bizonylati fegyelem, de leginkább a szakszemélyzet felkészültsége biztosította az ellátás zavartalanságát olyan ma problémás kérdésekben is, mint az egyenruházati utánpótlás. Az alapfeladathoz szorosan kapcsolódó gazdasági döntéseket a problémához legközelebbi szervezeti szinten (a csendőr őrsön), míg a központi tervezést igénylő kérdéseket professzionális szakapparátussal kezelték. A testület külön érdemének tekintem, hogy a gazdasági ügyeket kezelő személyi állomány maga is tapasztalt csendőr volt, akik a helyi problémák ismeretében jártak el.

A szervezeti és szabályozási fejlődés tükrében kutatásom során kiemelt figyelmet kapott a testület személyi állománya. Ennek vizsgálata nagyban összefüggött a szervezeti struktúra és működés elemzésével, mivel éppen ezek tették lehetővé a személyi állomány nevelését és megóvását. A testület katonailag szervezett jellegéből adódóan a személyi állomány katonai fegyelem és alá-fölérendeltségi viszonyok között élt, amely a kiválasztásra, kiképzésre, előmenetelre éppúgy rányomta bélyegét, mint a szolgálat ellátására és specializálódására.

A közbiztonságért általánosan felelős és a testület minden tagjától csupán a feladatához illeszkedő, de alapvetően generális tudást elváró Magyar Királyi Csendőrség már a dualizmus időszakában definiált két, *speciális szaktudást* és kikülönített személyi állományt igénylő feladatcsoportot: a határszéli és bűnügyi szolgálati tevékenységeket.⁵ Bár a két szakterület eltérő fejlődési utat járt be, tapasztalataik hozzájárultak a két világháború között egyre inkább specializálódó szervezet fejlődéséhez. Rávilágítottak arra, hogy a különleges szak- és/vagy helyismeretet követelő szolgálati tevékenységeket egyrészt speciális szervezeti elemekkel (pl. határszéli őrsök), szakirányítói vezetési szintekkel (pl. járásörmester vagy kikülönített törzstiszt), valamint a különleges feladathoz igazodó szolgálati metodikával szükséges megszervezni.

Hasonlóan fontosnak gondolom a legszükségesebb adminisztráció elvét, amely egyrészt távol tartotta a testületet a túlbürokratizálódástól, másrészt szintén az alapfeladatok ellátására fordítható időt növelte.

Ki kell emelni *a kellő felkészítés elvét* is, vagyis azt, hogy minden csendőr csak a feladatai ellátásához szükséges ismeretekkel rendelkezett, azokkal azonban kiváló szinten. A testületen belüli előmenetel feltétele volt a (tovább)képzési rendszerben történő részvétel, vagyis a betöltött vagy betölteni tervezett beosztáshoz szükséges ismeretekkel rendelkező

⁵ A tábori csendőrség működési tapasztalatait szintén figyelembe vettem, de hatását a teljes testület fejlődésére vonatkozóan csak közvetett módon érvényesíthette, így nem tartozik e körbe.

csendőrt az előmeneteli rangsorban nem „előzhette meg” a szaktanfolyamokon részt nem vett vagy polgári végzettséggel rendelkező társa. A speciális csendőrségi szolgálatok megszervezése és működése során is kiemelt jelentőséggel bírt a kiképzés és továbbképzés, vagyis közlekedési, híradó, stb. szolgálatnál csak a speciális ismereteket nyújtó tanfolyamok elvégzését követően szolgálhatott a jelentkező. Napjainkban ez részlegesen valósul meg, és míg bizonyos beosztások (pl. baleseti helyszínelő, bűnügyi technikus, stb.) betöltése szaktanfolyamhoz kötött, addig más, nem kevésbé összetett ismeretanyagot feltételező szolgálati feladatok esetében ez nem feltétel (pl. útlevelkezelő, stb.).

Bár a testület mindenkitől elvárta a beosztásához szükséges ismeretek legmagasabb szintű elsajátítását, a különleges szakismeretet igénylő helyzetekben már vagy az egyes speciális szervezeti elemek beosztottai léptek fel, vagy kérésre segítettek az illetékes őrs intézkedésén. Fontos azonban kiemelni, hogy a kis létszámú speciálisan képzett személyi állomány csak addig vett részt egy intézkedésben, amíg szakismeretei ezt szükségessé tették. Minden ezt követő intézkedést már az alapfeladatot ellátó őrs foganatosított, vagyis az adminisztratív feladatok szintén csak a legszükségesebb mértékben kötötték le ezeket az erőket.

Végül, talán kutatásom legfontosabb gondolataként emelném ki, hogy a Magyar Királyi Csendőrség alapvetően személyi állományára alapozva működhetett a fenti keretek között. Az adminisztráció azért lehetett viszonylag kevés, mert – a szervezeti működésbe épített rendszeres vezetői ellenőrzés és visszacsatolás mellett – a testület megbízott a személyi állománya által leírtakban, melyek további „körbe bástyázására” így nem volt szükség. A bizalomra a kiválasztási, kiképzési és továbbképzési rendszer, valamint a magánéleti viselkedéssel szemben támasztott szigorú követelmények adhattak okot. A szervezeti kultúrába beilleszkedni nem tudó vagy nem akaró tagjaitól a csendőrség megvált. A testület nemcsak azt várta tagjaitól, hogy jó szakemberek legyenek, de elvárta, hogy a társadalom értékítélete szerinti becsületes és tisztességes, az egyenruhához és a haza szolgálatához méltó magatartást tanúsítsanak.

Természetesen a megfelelő személyi állomány kiválasztásához olyan vonzó életpályát kellett kínálni, amely a testülettel általánosan elégedett közigazgatás és kormányzat támogatása nélkül nem lett volna lehetséges. Igaz ugyan, hogy a vizsgált korszakokban a csendőrtől „sokat vártak,” de cserébe az állam „sokra is tartotta.” Ez a kölcsönös etikusság és tisztelet szintén a sikeres működés egyik záloga volt.

A kutatásom során vizsgált tények alapján a testület személyi állománya gondosan kiválasztott és felkészített, a teljes magyar társadalmat – vallási, nemzetiségi, társadalmi

osztálybeli szempontból – reprezentáló, magas erkölcsi színvonalú „elit” állomány volt, amely szervesen illeszkedett az államapparátus többi eleméhez.

A kutatómunka összegzéseként – elsősorban az eredmények napjainkban történő hasznosíthatósága szempontjából – fontos azonban kiemelni, hogy a testület eredményes működését több tényező együttes jelenléte tette lehetővé, így azokat együttesen, komplexitásában szükséges értékelni. Amennyiben ezek egymástól elválasztva, csak bizonyos elemeiben jelennek meg egy testület működésében, attól a Magyar Királyi Csendőrség által létrehozott eredmények – vagy legalább azok megközelítése – nem várhatók.

Kutatási eredményeim értelmezése a hipotézisekben megfogalmazottak vonatkozásában a következők szerint foglalható össze:

1. Első hipotézisemben feltételeztem, hogy a Magyar Királyi Csendőrséget valós közbiztonsági igényre reagálva hozták létre és működése során képes volt hatékonyan megfelelni a változó társadalmi és technológiai kihívásoknak. Működési, szabályozási, és költségvetési adatok elemzésével alátámasztott módon igazoltam, hogy a testület szolgálati metodikája egyértelműen a megelőzést szolgálta, militáns jellege pedig a testülettípus sajátosságaiból eredt. A társadalmi és technológiai kihívásoknak történő megfelelést a testület speciális szolgálatai tevékenységeinek feltárásán keresztül elsőként igazoltam.
2. Feltételezésemet – miszerint a Magyar Királyi Csendőrség eredményeinek elérését elsősorban a humán viszonyok tették lehetővé – azok részletes feltárásával igazoltam, és bizonyítottam, hogy a vizsgált testület sem jogszabályi, sem költségvetési szempontból nem élvezett előnyöket más fegyveres közbiztonsági őrtestületekkel szemben.
3. A testület működésének napjainkban is hasznosítható tapasztalataira vonatkozó feltételezésem szintén igazoltam, és bizonyítottam, hogy a Magyar Királyi Csendőrség hatékony működésére a gazdasági szakszolgálat megszervezése, a hivatásnak megfelelő életpályamodell kialakítása, valamint a szervezeti kultúra és hagyományok ápolása jelentős hatást gyakoroltak. E témák részletesebb, prekoncepcióktól és a testülettel kapcsolatos hagyományos tévhitektől független további vizsgálata hozzájárulhat a hatályos normatív szabályozás fejlődéséhez is.

6. ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

A kutatásom kezdetén megjelölt célkitűzések és hipotézisek kutatási eredményekkel történő összevetése alapján az alábbi új tudományos eredményeket értem el:

1. Kutatásommal igazoltam, hogy a Magyar Királyi Csendőrséget valós közbiztonsági igényre reagálva hozták létre, vagyis a testület működési mechanizmusai és szolgálati metodikája egyértelműen a megelőzést szolgálta, nem pedig a megtorlást vagy egyes társadalmi csoportok elnyomását, zaklatását.

2. Mind statisztikai, mind működési és költségvetési adatok elemzésével alátámasztott módon bizonyítottam, hogy a testület képes volt hatékonyan megfelelni a változó társadalmi és technológiai kihívásoknak, mely során kutatásommal elsőként vizsgáltam a testület költséghatékonyságát.

3. Bizonyítottam, hogy a társadalmi, gazdasági és technológiai változások tartósan nem hatottak negatívan az eredményességre, amely egyrészt a specializált szervezeti elemek létrehozásának, mint szervezeti reakciónak, másrészt azonban egyértelműen a testület hagyománytisztelőre és az elődök – akár pozitív, akár negatív emlékü – működési tapasztalataira alapuló szervezeti kultúrának volt köszönhető.

4. Kutatásom során igazoltam, hogy a testület aktuális politikai erőviszonyoktól független belső értékrendje legalább olyan mértékben hozzájárult az eredményes működéshez, mint a szervezet modernizálása és fejlesztése.

5. Feltártam a személyi állomány kiválasztási, képzési és továbbképzési rendszerét, valamint a testületi kultúrából adódó erkölcsi és etikai szabályok érvényesülését, a speciális csendőrségi szolgálatok kiválasztási szempontrendszerét, és ezen keresztül bizonyítottam, hogy a testületi eredmények elérését elsősorban nem különleges szervezeti intézkedések, működési többletjogosítványokat biztosító jogszabályok, vagy anyagi többletforrások, hanem a végrehajtó személyi állomány motivációja és szakmai ismeretei tették lehetővé.

6. Feltártam és bizonyítottam, hogy a testület működésének a továbbképzési rendszer, a gazdasági szakszolgálat megszervezése, az egyenruházati ellátás rendszere, a hivatásnak megfelelő életpályamodell kialakítása, valamint a szervezeti kultúra és hagyományok ápolása tekintetében napjainkban is hasznosítható tapasztalatai vannak.

7. AJÁNLÁSOK, A KUTATÁSI EREDMÉNYEK GYAKORLATI FELHASZNÁLHATÓSÁGA

Kutatási eredményeim egyrészt – utalva a harmadik hipotézisem igazolásánál említett lehetőségekre – a napjaink rendvédelmi szerveivel kapcsolatos szabályzók kidolgozása során, a polgári magyar társadalom viszonyai között már működőképesnek bizonyult, nemzeti hagyományok szerint kialakult megoldások vizsgálatához használhatók fel. A kutatási eredmények szervezetfejlesztés területén történő felhasználása tekintetében fontos azonban kiemelni, hogy azok csak a disszertációban vizsgált korszak közbiztonsági rendszerére és testületi sajátosságai iránti nyitottság esetén lehetnek működőképesek. Egyes tapasztalatok, jó gyakorlatok, szabályozási módszerek napjainkban történő bevezetése csak az ideológiai alapokon nyugvó előítéletektől mentes, szakmai helyzetértékelésre támaszkodó szemlélettel lehetséges. Ellenkező esetben kiragadott részek átültetése – még ha azok a vizsgált korszakban hatékonyak is voltak – kudarcra van ítélve.

Ehhez kapcsolódóan a kutatás további felhasználási lehetőségei közé tartozik az eredmények monográfiakénti publikálása, melyet önmagában az a körülmény is indokoltta tenne, hogy jelen disszertáció elkészítését tulajdonképpen a kutatási eredményeket lényegesen bővebb tartalommal összefoglaló, az egyes szolgálatok szakmai tevékenységét részletesebben tárgyaló munkaanyag kivonatolásával hajtottam végre.

Az eredmények szakmai és ismeretterjesztő publicitása mellett azok egy része már jelenleg is jól hasznosítható módon beépül a rendészeti felsőoktatásba⁶, emellett javaslom további felsőfokú alap- és mesterképzési tantárgyak, illetve egyetemi oktatási anyagok készítése során is figyelembe venni.

⁶ Egyes kutatási eredmények jelenleg az „RHRTM51 A határellenőrzés fejlődésének története” című tantárgyában jelennek meg.

8. A DOKTORJELÖLTNEK A TÉMAKÖRBŐL KÉSZÜLT PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉKE

MONOGRÁFIÁK

- 1) PARÁDI József - SUBA János - VEDÓ Attila: *A magyar-román határ és őrzése 1867-1918.* Budapest, 2011., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 136.p. ISBN 978-963-08-1708-0 /A magyar rendvédelem-történet öröksége/
Második kiadás: PARÁDI József - SUBA János - VEDÓ Attila: *A magyar-román határ és őrzése 1867-1918.* Budapest, 2014., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 172 p. ISBN: 978-963-89-8285-8
- 2) PARÁDI József - VEDÓ Attila (szerk.): *A polgári magyar állam karhatalmi tevékenységének szabályozása 1867-1944.*, Budapest, 2018. Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 336.p. ISBN: 978-615-80-3092-2 /A magyar rendvédelem-történet forrásai 1./ ISSN: 2560-0532.

TANULMÁNYOK

- 1) VEDÓ Attila: A Francia Nemzeti Csendőrség a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXIII. évf. (2014) 31-34. sz. 185-196. p. ISSN: 1216-6774
- 2) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség karhatalmi tevékenységének szabályozása a dualizmus idején. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXIII. évf. (2014) 31-34. sz. 171-183. p. ISSN: 1216-6774
- 3) Idem: Rádió a Magyar Királyi Csendőrség szolgálatában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXIV. évf. (2014) 39-42. sz. 131-142. p. ISSN: 1216-6774
- 4) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség karhatalmi fellépésének gyakorlata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXIV. évf. (2014) 39-42. sz. 143-154. p. ISSN: 1216-6774
- 5) Idem: A haderő karhatalmi tevékenysége 1867-1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXIV. évf. (2014) 39-42. sz. 155-166. p. ISSN: 1216-6774
- 6) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség az európai csendőrtestületek családjában. In: HACK Péter – KOÓSNÉ MOHÁCSI Barbara (szerk.): *Emberek őrzője: Tanulmányok Lőrincz József tiszteletére.* Budapest, 2014., ELTE Eötvös Kiadó 142 p. ISBN: 978-963-284-523-4 - 135-149. p.

- 7) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség közlekedési szolgálati ágának fejlődéstörténete. In: RAJNAI Zoltán – FREGAN Beatrix – MAROSNÉ KUNA Zsuzsanna – OZSVÁTH Judit (szerk.): *Tanulmánykötet a 6. Báthory-Brassai nemzetközi konferencia előadásaiból*. I. kötet Budapest, 2015., Óbudai Egyetem, Biztonságtudományi Doktori iskola, 827.p. ISBN: 978-615-5460-38-5 - p 535-546. p.
- 8) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség karhatalmi tevékenységének szabályozása a két világháború között. In: PARÁDI József *et al.* (szerk.): *Magyar csendőrség-történeti tanulmányok*, Budapest, 2015, Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség és Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 403.p. ISBN: 978-963-89-8288-9 /Magyar Rendvédelem-történeti Tanulmányok 1./ ISSN: 2415-9875. - 281-300. p.
- 9) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség külföldiek ellenőrző tevékenysége. In: PARÁDI Ákos (szerk.): *Ünnepi tanulmányok Parádi József 65. születésnapja tiszteletére*, Budapest, 2015., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 224.p. ISBN: 978-963-89-8289-6 /Salutem 2./ ISSN 2416-2078 - 177-202. p.
- 10) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség tevékenysége a hírszerzés és kémelhárítás területén. In: PARÁDI József (szerk.): *Ünnepi tanulmányok Gáspár László 65. születésnapja tiszteletére*, Budapest, 2015., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság 154 p. ISBN: 978-615-80-3090-8 /Salutem 1./ ISSN 2416-2078 - 143-154. p.
- 11) Idem: The Policy for Aliens at the Hungarian Royal Gendarmerie /A Magyar Királyi Csendőrség idegenrendészeti feladatai/. *Hadtudományi Szemle*, VIII. évf. (2015) 2. sz. 214-224. 11 p. ISSN: 2060-0437
- 12) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség hírszerzési és kémelhárítási feladatai. *Nemzetbiztonsági Szemle* III. évf. (2015) 1. sz. 5-25. p. ISSN: 2064-3756
- 13) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség karhatalmi tevékenységének szabályozása a két világháború között. In: BODA József – PARÁDI József *et al.* (szerk.): *Tanulmányok a XIX-XX. századi magyar állam rendvédelem-történetéből*. Budapest, 2015, Nemzeti Közszolgálati Egyetem – Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság. 244 p. ISBN: 978-615-55-2746-3. /Magyar rendvédelem-történeti tanulmányok, 2./ ISSN: 2415-9875. - 239-252. p.
- 14) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség közlekedési szolgálati ágának kialakulása és fejlődése. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXV. évf. (2015) 47-50. sz. 81-94. p. ISSN: 1216-6774

- 15) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség közbiztonsági tevékenységének megszervezése 1881-1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXV. évf. (2015) 43-46. sz. 171-191. p. ISSN: 1216-6774
- 16) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség teendői a külföldiek ellenőrzésének szabály- és szervezetrendszerében 1881-1938. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXVI. évf. (2016) 52. sz. 139-179. p. ISSN: 1216-6774
- 17) Idem: Csendőrök a dualista Magyarország kishatárforgalmának ellenőrzésében 1914-ig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXVI. évf. (2016) 51. sz. 87-108. p. ISSN: 1216-6774
- 18) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség tűzrendészeti feladatai. In: PARÁDI József *et al.* (szerk.): *Ünnepi parergák Ernyes Mihály 65. születésnapja tiszteletére*. Budapest, 2016, Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság. 193 p. ISBN 978-615-80-3091-5. - 163-180. p.
- 19) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség közbiztonsági tevékenységének szervezete és gyakorlata. In: ORBÓK Ákos (szerk.): *A hadtudomány és a XXI. század* Budapest, 2016., Magyarország : Doktoranduszok Országos Szövetsége (DOSZ) 374 p. ISSN: 2498-5228 - 361-373. p.
- 20) Idem: Idegenellenőrzés a dualista Magyarországon. *Pécsi Határőr Tudományos Közlemények*, XVIII. évf. (2017) 1. sz. 261-268.p ISSN: 1589-1674
- 21) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség költségvetése és gazdálkodása 1881-1939. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XXVIII. évf. (2018) 56. sz. 145-166. p. ISSN: 1216-6774
- 22) Idem: Közúti balesetek helyszínelése a Magyar Királyi Csendőrség "közlekedési szolgálatánál" In: PARÁDI József – BODA József – ERNYES Mihály – SOM Krisztián – SUBA János – SZAKÁLY Sándor – VEDÓ Attila (szerk.): *Ünnepi parergák Mezey Barna 65. születésnapja tiszteletére*, Budapest, 2018., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 203 p. ISBN: 978-615-80-3096-0 /*Salutem 5./* ISSN 2416-2078 - 161-192. p.
- 23) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség karhatalmi tevékenysége. In: PARÁDI József - VEDÓ Attila (szerk.): *A polgári magyar állam karhatalmi tevékenységének szabályozása 1867-1944.*, Budapest, 2018. Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 336.p. ISBN: 978-615-80-3092-2 /A magyar rendvédelem-történet forrásai 1./ ISSN: 2560-0532. - 71-122. p.

- 24) Idem: A Magyar Királyi Csendőrség közreműködése az adóvégrehajtásban 1867-1944. In: PARÁDI József (szerk.) *Emlékkönyv Keserű István születésének 90. évfordulója tiszteletére*. Budapest, 2019., Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 288.p. ISBN: 978-615-59-3601-2 /*Salutem 7.*/ ISSN 2416-2078 - 235-266. p.
- 25) Idem: Karhatalom közreműködése az adóvégrehajtásban 1867-1944. In: ZSÁMBOKINÉ FICSKOVSKY Ágnes (szerk.): *Biztonság, szolgáltatás, fejlesztés, avagy új irányok a bevételi hatóságok működésében*. Budapest, 2019., Magyar Rendészettudományi Társaság Vám- és Pénzügyőri Tagozat 316 p. ISBN: 978-615-80567-9-3 - 278-291. 14 p.
- 26) Idem: A magyar vízirendészet szervezetrendszerének fejlődéstörténete 1945 előtt. In: CSABA Zágon – SZABÓ Andrea (szerk.): *Közös kihívások – egykor és most*. Budapest, 2020., Magyar Rendészettudományi Társaság Vám- és Pénzügyőri Tagozat, 320.p. ISBN: 978-615-81441-1-7 - 275-292. p.
- 27) VEDÓ Attila – KOMJÁTHY László: A Magyar Királyi Csendőrség tűzrendészeti feladatai 1881 és 1945 között. *Bolyai Szemle XXV.* évf. (2016) 1. sz. 131-141. p. ISSN: 1416-1443.
- 28) HEGEDŰS Ernő – VEDÓ Attila – MOLNÁR Gábor: A területvédelmi elven felállított tartalékos katonai erők szervezésének és alkalmazásának történeti előzményei (1944-1945). I. rész. *Katonai Logisztika XXVIII.* évf. (2020) 3. sz. 193-217. p. ISSN: 1789-6398.
- 29) Vájlók László – Vedó Attila: Katona-e a határrendész? *Katonai Jogi és Hadijogi Szemle VIII.* évf. (2020) 3. sz. 95-122. p. (2020) ISSN: 2064-4558.

9. A DOKTORJELÖLT SZAKMAI-TUDOMÁNYOS ÉLETRAJZA

Vedó Attila r. őrnagy főiskolai tanulmányait 2004-2007. között folytatta a Rendőrtiszti Főiskola határrendészeti szakán, majd határőr tisztként szerzett oklevelet.

Első szolgálati beosztása a Pécsi Határőr Igazgatóság Drávaszabolcs Határrendészeti Kirendeltségén határrendészeti kiemelt főelőadó volt, melyet a Rendőrség és a Határőrség integrációját követően továbbra is betöltött. Már a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság Siklói Rendőrkapitányságának állományában 2009. október 1-től Határellenőrzési Alosztályvezetővé, majd 2012. október 1-től megbízott Határellenőrzési Osztályvezetővé nevezték ki. 2013. február 1-től a Siklói Rendőrkapitányság szervezetkorszerűsítés következtében létrejött Határrendészeti Osztályát vezette 2017. december 31-ig.

2018. január 1-től a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Határrendészeti Tanszékének tudományos segédmunkatársa, majd tanársegédje. 2019-től a Szent György Szakkollégium Határigazgatási Szakmai Műhely vezető oktatói feladatait is ellátja.

2018. április 1-től a Belügyminisztérium Támogatás-koordinációs Főosztályának határrendészeti szakmai referense, illetve szakértője. Feladatához kapcsolódóan több, az Európai Unió támogatások határrendészeti szakmai célokkal összhangban történő felhasználását segítő minisztériumi munkacsoportot vezetett.

Egyetemi végzettségét szintén a Rendőrtiszti Főiskolán szerezte 2010-ben a rendészeti vezető mesterképzés első évfolyamában. Okleveles rendészeti vezetői diplomája kitűnő minősítésű.

Doktori tanulmányait 2013. szeptember 1-jén kezdte meg a Hadtudományi Doktori Iskolában, ahol 2016. szeptember 1-jével abszolutóriumot szerzett.

Publikációs tevékenységét még főiskolai hallgatóként, 2007-ben kezdte az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Hadtudományi Szekciójában első helyezést elért pályaműve publikálásával. Azóta 38 tudományos publikáció, köztük több, társszerzőségével létrehozott monográfia köthető tudományos tevékenységéhez. Hirsch-indexe: 5, független hivatkozásainak száma: 63.

Tudományos tevékenységét több alkotóműhely tagjaként végzi: a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztályának vezetője, a Magyar Hadtudományi Társaság Hírszerzés-történeti Szakosztályának, valamint a Magyar Rendészettudományi Társaság Határrendészeti Tagozatának tagja.